rahwas nende käest kaenuks wotnud, keik nende kätte.

Israeli-rahwas läksid siis nikohhe ni kure ruttoga sealt ärra, et nemmad piddid omma taignat enne kui se läinud hapnema, nenda hapnematta ennesega tee peale wotma. Kuus sadda tuhhat meeste-rahwast olli neid, kes siis sedda wisi ärraläksid, ilma weel need naesed, lapsed ja palju muud rahwast mis ep olle arwatud, mis ka ärratullid. Nenda kui Jummal jo essite käskinud sedda Pasapühha piddada, nenda tulli se weel sinna jure, et se piddi petama hapnematta leibadega, sepärrast et nemmad piddid essite hapnematta leiba tee peäl sõma. Selle o mällestusseks piddid nemmad sedda teggema, nendasammoti ka sedda, et keik essimessed poeg-lapsed ja lojuste essimenne suggu piddid Jehowale pühhitsetud ollema.

Kui

Kui nüüd Waras Israeli-rahwast olli lasknud ärraminna, siis ei saatnud Jummal neid mitte otsekohhe sedda teed Wilistide maalt läbbi, et kui taplus pidi tullema, nemmad mitte taggasi jälle Egiptusse-male ei lähhäks, sepärrast wiis ta neid kõrkiatte merre pole (mis muido punaseks merreks hüitakse) sedda kõrwe teed. Ärraminnes wottis Moses Joseppi surno luud ennesega. Nenda ollid rahwas nüüd tee peäl. Jehowa isse olli neid juhhatamas ja käis nende eel päwa aeges pilwe-sambas ja ö aeges tulle-sambas walget neile teggemas, et nemmad öö ja päwad moistsid käia. Sai nüüd rahwas seie tee peäle sanud, siis hakkas Waras sedda kahhetsema, et ta neid olli lasknud ärraminna; omma südname kangusse närrast wottis ta kätte ja aias neid omma sõa-wäega tagga. Kui sest Israeli-

rah-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1736, lk. 20